GYORSPOSTA · GYORSPOSTA
GYORSPOSTA · GYORSPOSTA

A LECHNER TÉR ÜGYE

Molnár Józsefné szegedi olvasónk hozzánk küldött levelében szóvá tette, hogy az I. kerületi tanács miért nem hozatja már rendbe a Lechner teret? Mint írja, a környező utcákat már rendbe hozták, de jó volna már a Lechner tér átépítésére is gondolni.

*

Molnár Józsefné panasza nem egyedülálló, s a Lechner tér problémájával lapunk hasábjain is többször foglalkoztunk. Most ismét felkerestük az ügyben illetékes I. kerületi tanácsot, ahol Korek Józsefnétől, az I. kerületi tanács vb elnökhelyettesétől a következő választ kaptuk:

— A Lechner térrel kapcsolatos panaszokat jól ismerjük. Sajnos, a körzeti tanácstag is hosszú évek óta hordozza már tarsolyában a Lechner tér rendbehozásának problémáját. Eddig a környező utcák rendbehozását végeztettük el, mert ez elsődleges volt. Most a Lechner tér következik.

— Kerületi tanácsunk építési és közlekedési csoportja tárgyal a Szegedi Városgazdálkodási Vállalattal, hogy a tervek szerint a Lechner teret korszerű, szép pihenő- és játszótérré alakítsa át. Erre 1966-ban kerül sor.

KIJAVÍTJÁK A HIBÁS KUTAT

A Cserzy Mihály utcai lakosok közölték, hogy rossz a környék vízellátása, mert a Cserzy Mihály utca és a Teréz utca sarkán a néhány hónapja létesített kutat állandóan javítani kell. Erre a problémára kértek sürgős intézkedést, és főleg ígéret helyett megfelelő vízellátást.

*

A Cserzy Mihály utcai lakók panaszára Tombácz Ferenc, a Szegedi Víz- és Csatornamű Vállalat igazgatójától az alábbi választ kaptuk:

— Késedelem nélkül intézkedem. Gondoskodom arról, hogy a kutat szakemberek felülvizsgálják, a hibát kijavítsák, s ezáltal mindig megfelelően üzemelhessen a kút.

„Megugrott" a gyógyszerfogyasztás

Lázár Jenő, az Egészségügyi Minisztérium gyógyszerészeti és műszerügyi főigazgatóságának vezetője tájékoztatta az MTI munkatársát a gyógyszerészet elmúlt öt esztendőben végzett munkájáról és a további tervekről.

Elmondta, hogy a második ötéves tervidőszakban a gyógyszerfogyasztás a vártnál nagyobb mértékben nőtt, ennek ellenére sikerült emelni a gyógyszerellátás színvonalát. Jellemző az emelkedés ütemére, hogy míg 1961-ben a lakosság gyógyszerfogyasztása — a kórházi felhasználást is beleértve — 2056 millió forintot tett ki, az idén az előzetes számítások szerint megközelíti a három milliárd forintot. A növekedés elsősorban az egészségügyi ellátás kiterjesztéséből, a biztosításra jogosultak számának nagymértékű emelkedéséből adódik, de tagadhatatlanul jelentkezik bizonyos túlzott gyógyszerfogyasztás is, amit egészségügyi szempontok egyáltalán nem indokolnak. (MTI)

Törődés megtévedt fiatalokkal

Pedagógus önkéntes rendőrök munkája — Teendők a megelőzésben és utógondozásban

Több éve már, hogy Szegeden az önkéntes rendőrök munkájában pedagógusok is részt vesznek. A bűnüldözés szolgálatában speciális munkaterület az övéké: a fiatalkorúakkal kapcsolatos preventív munka. A hatóságok és a társadalmi szervek képviselőivel együttesen látogatták időnként a szórakozóhelyeket, hogy fiatalkorúak ne maradhassanak el késő este vagy éjjel a szülői háztól. Ezek az ellenőrzések minden alkalommal eredményesek voltak. Sok fiatalkorú köszönheti a pedagógus önkéntes rendőröknek, hogy megmentették a botlástól. A nagyobb üzemekben pedig előadást tartottak azokról a problémákról, amelyek leginkább veszélyeztetik a fiatalkorúak egyenes útját.

1

Mindezekről Horóczi Ferenc pedagógus önkéntes rendőrrel, a Közgazdasági Technikum statisztikai tagozatának matematika—fizika szakos tanárával beszélgettünk. Kifejtette elképzelését, hogy az önkéntes rendőri munkában részt vevő pedagógusok gazdag tapasztalatát a gyakorlati nevelésben miképpen lehetne még jobban kamatoztatni a már megbotlott fiatalkorúak érdekében.

— Éppen a közelmúltban tanácskoztunk ezekről a Csongrád megyei rendőrfőkapitányságon. A pedagógus önkéntes rendőrök az utógondozásra szoruló fiatalkorúak érdekében sokat segíthetnek a tanácsok gyámügyi hatóságával, s mindazokkal a társadalmi szervekkel, amelyek hivatalból, és azon kívül is foglalkoznak e fiatalok emberré formálásával.

A fiatalkorúak bírósága egy-egy eset kapcsán enyhébb, vagy szigorúbb ítéleteket hoz a megbotlott fiatalkorú megbüntetésére, illetve lehetőséget ad, hogy botlását helyrehozza és teljes értékű emberként illeszkedjen a társadalomba. A büntetés lehet próbára bocsátás, javító-nevelő munka, illetve ideiglenes elbocsátás a javító-nevelő intézetből.

— Úgy vélem — mondotta Horóczi Ferenc —, hogy a mi nevelői munkánk itt kapcsolódhat az utógondozással kapcsolatos teendőkhöz. Egyrészt segíthetünk az utógondozásra szoruló fiatal mellé állított pártfogó felnőttnek abban, hogy munkája kellő eredménnyel járjon. Ezeket a módszereket megtalálni, közös nevezőre hozni meglehetősen bonyolult feladat, hiszen ahány utógondozott van, annyiféle egyéniséggel állunk szemben. Ebben a munkában természetesen széles körű feladat jut a kerületi tanácsok ifjúságvédelmi albizottságának, illetve a mellettük dolgozó aktívahálózatnak.

2

Kiemelkedő jelentőségű tehát az utógondozás, amely csak széles körű társadalmi összefogással hozhatja meg a kívánt eredményt.

— Sok esetben — folytatta a pedagógus — egy-egy fiatal esetében hamarabb is meg lehetne kezdeni az utógondozást, mint ahogy arra meghozza döntését a gyámügyi hatóság. Meglehetősen hosszú ugyanis az út, amíg ez a döntés megszületik. Tegyük fel, hogy X. Y. fiatalkorú januárban követ el valamilyen bűncselekményt. Ezt követi a bűnüldöző hatóság nyomozása, majd a vádirat elkészítése, s végül a tárgyalás az ítélettel. Az ügyirat tehát sok fórumot megjár, míg végül a gyámügyi hatóságnál tesznek rá pontot. Ekkor jelölik ki az utógondozott mellé a pártfogót. S bizony míg idáig érünk, megesik, hogy hosszú hónapok telnek el. Véleményem szerint egy-egy fiatalkorú esetében az utógondozói munkát rögtön a bűncselekmény felderítése után kellene megkezdeni a fiatalkorú érdekében, hogy a végső döntésig ne veszszenek el értékes hónapok.

3

— Előre léphetnénk abban is — mondta végül —, hogy ne egy-egy eset kapcsán kelljen keresgélnie a gyámügyi hatóságnak a pártfogót az utógondozott mellé. A különböző társadalmi szervek, a KISZ, a nőtanács, a kerületi népfrontbizottságok jó előre javaslatot tehetnének a kerületi tanácsok gyámügyi hatóságának, hogy minden esetben kire számíthatnak, akit és akiket az utógondozottak nevelésével, felügyeletével megbízhatnak. Éspedig olyan felelősséggel, mintha második szülőt adnának a fiatalkorúnak.

L. F.

SZÖVETKEZETI VEZETÉS / SZÖVETKEZETI VEZETŐK

Ki vezeti a szövetkezetet?

Nemrégiben az egyik termelőszövetkezeti főagronómussal folytatott beszélgetés közben szóba került: milyen tapasztalatokat szerzett az elmúlt években, miközben egy nagy közös gazdaság termelését irányította. Véleményének az volt a lényege, hogy az állami gazdaságokban könnyebben lehet dolgozni, mert ott, amit a vezetőség elhatároz, azt utasításszerűen végrehajtják az emberek. A tsz-ben pedig többen próbálnak beleszólni abba, hogy mi történjen.

Megjegyzésével nincs egyedül. Elég sokan mondják azt, hogy az az elv, mely szerint a szövetkezet tagsága a szövetkezet gazdája, papíron helyes, de a gyakorlatban ebből sok nehézség és zavar származik. Ezt a súlyos tévedést „szakszerű" érvekkel is alátámasztják. Azt mondják, hogy a szövetkezeti nagyüzemben már olyan korszerű termelési eljárások, üzemszervezési módszerek érvényesülnek, amelyeket az egyszerű tagok nem ismernek. Ezért nem is tudnak beleszólni abba: mit, milyen módon helyes megtenni. Mások szerint a szövetkezeti tagok nem elég öntudatosak, nem elég fejlettek, ki-ki csak a saját érdekét tekinti, saját magával törődik.

Az így gondolkodók a szövetkezeti tagokkal csak mint munkaerővel számolnak a közös gazdaságban. Olyan embereknek tekintik őket, akiknek egyedüli feladata a munkára kiadott utasításokat végrehajtani, amikor több a munka, többet, amikor kevesebb, kevesebbet dolgozni. Úgy is az számít csak — vélekedik az ilyen vezető —, hogy mit osztanak. „Ha az év végén kiderül, hogy rendes jövedelem jut mindenkinek, aki részt vett a közös munkában, akkor rendben is van minden, nem lehet egy szava sem senkinek".

Az igaz, hogy a megfelelő jövedelem — amely a gondtalanabb megélhetést nyújtja — minden ember számára elsőrendűen fontos. Mit ér a sok beszéd, ha a végén az embernek üresen marad a zsebe? Igen ám, de tartósan jól gazdálkodni egy szövetkezetben, s ennek következtében tartósan nagy jövedelmet osztani csak akkor lehet, ha az egész tagság — élve a szövetkezeti gazda jogaival — egymással és a vezetőséggel jó egyetértésben munkálkodik. Sok-sok szövetkezet példája bizonyítja, hogy ideiglenesen a tagságtól elszakadt vezetőség is tudott valamit produkálni, amikor a forintról volt szó. Különböző ügyeskedésekkel, bizonyos pénzügyi lehetőségek megragadásával valóban osztottak. Jó hírük keletkezett. S egyszercsak mégis baj történt. A gazdálkodás eredményei nem javultak, a feltornázott pénzügyi mutatók romlottak, a szövetkezet visszaesett.

A magyar szövetkezeti mozgalomnak a fő ereje abban van, hogy azt az alapvető és helyes igazságot igyekszik érvényesíteni, mely szerint a szövetkezet gazdája a tagság. Sok-sok gondon, nehézségen lettek úrrá a kezdeti években a szövetkezeti tagok. Ezernyi tettük, cselekedetük igazolta: magukénak érzik a szövetkezetet. Elég az idei esztendőre utalni. Sok természeti csapás érte a mezőgazdaságot. Az egérkár, a ragályos száj- és körömfájás, a jégverés, nem egy helyen az árvíz, a belvíz sújtotta a nagyüzemeket. A gyakori esőzések miatt hihetetlenül nagy erőfeszítések árán lehet betakarítani a kalászosokat. Az őszi munkák időszakában — amikor mégannyi dolgos kéz is kevés lett volna — hideggel, esővel, sárral dacolva fáradoztak a termés biztonságba helyezéséért, a jövő esztendei kenyérért. Nem szavakkal, tettekkel bizonyították ezrek és ezrek: tudják, hogy a szövetkezeti közösség boldogulása a saját egyéni boldogulásuk forrása.

Kérdezzen meg bárkit — az, akinek némi kételye van — azok közül, akik felelősséggel gondolkodnak a szövetkezetekről: mi az életelője a közös gazdaságnak? Lehet, hogy egy kiváló ember, egy nagyszerűen dolgozó brigádot neveznek meg. Egy-egy személyről talán vitatkoznak is. Csak egy a vitathatatlan: a szövetkezeti gazdaság, a szövetkezeti élet legfőbb letéteményese a szövetkezet tagsága. Aki erről megfeledkezik, hibás útra téved, előbb, utóbb elveszti a talajt a lába alól és semmiképpen nem tehet jó szolgálatokat a szövetkezés ügyének.

A szövetkezeten belül vagy a szövetkezeten kívül megszülető intézkedések csak akkor érhetik el céljukat, ha abból indulnak ki: a tsz gazdája a tagság. Még akkor is igaz ez, ha találkozni a tagok között felelőtlen emberekkel. Olyanokkal, akik csak a maguk érdekét nézik, akik a közös vagyont nem becsülik. Olyanokkal, akik a nagy munkák közben cserbenhagyják társaikat. Nem mindenki egyforma, nem mindenki érti meg azt, hogy a közös úton csak együttes erővel boldogulhatnak. Ez igaz. Azonban az elmúlt évek eseményei azt bizonyítják, hogy a szövetkezeteken belül rendszeresen nő a közösségért áldozatkészen dolgozó, a szövetkezés igaz értelmét felfogó emberek tábora, s csökken azoké, akik tessék-lássék vesznek részt a közös munkában.

Ez egyben válasz arra a megjegyzésre is, hogy a „szövetkezeti tagok csak magukkal törődnek". Ez így nem igaz. Az élet ezernyi cáfolattal szolgál az ilyen általánosító kijelentésre, s ugyanakkor azt is mutatja; az ember változik, alakul, formálódik a gondolkodásmódja. S ha a körülmények megfelelőek, akkor a szövetkezés számára, az emberi együttélés számára kedvező irányban változik meg. Ha azt tapasztalja, hogy a mondott szó és a tettek nem azonosak, akkor egy ideig küzd a helytelen gyakorlat ellen, s később esetleg kedvét veszti, elfásul. Érvényes ez arra a megállapításra is, hogy a tagság a szövetkezet gazdája.

Azok a párt- és kormányhatározatok, amelyek hazánk szövetkezeteinek életét szabályozzák, befolyásolják, módot, lehetőséget adnak ahhoz, hogy minden szövetkezetben gazdaként érezhesse magát a tagság. S nemcsak lehetőséget adnak. Agrárpolitikánknak sarkalatos tétele ez, amelynek betartásáért mindenkinek mindent meg kell tennie a maga területén. A szövetkezeti élet felépítése olyan, hogy akár jogokról, akár kötelességekről legyen is szó, lehetőséget teremt a tsz gazdáinak minden lényeges kérdésben dönteni, határozni.

ALMÁSI ISTVÁN

Napi 40 ezer adag ebéd

Az új központi konyha szerepe — Korszerűsítések az igények jobb kielégítéséért

Szegeden évek óta nagy népszerűségnek örvend a közétkeztetés. Míg 1964-ben csaknem 30 ezren étkeztek, addig jelenleg már mintegy 40 ezer adag ebédet készítenek a szegedi üzemélelmezési konyhákon. Az igények azonban ennél is többet kívánnak, s ezért pontos terv szerint az illetékesek rendszeresen növelik az ebédek számát.

Nagy gondot fordít a városi tanács az óvodások és az iskolások napközi otthonos ellátására. Igen helyes intézkedés volt, amikor különválasztották az óvodások és az iskolások étkeztetését és a gedói konyha belépésével a Juhász Gyula utcai konyhán már külön főznek az iskolásoknak. Más összetételű, ízű ételre van szüksége az óvodáskorú gyermekeknek és másra az iskolásoknak. Sajnos azonban mindkét konyha túlzsúfolt volt, nem győzte a munkát. Ezért építetett a tanács mindkét konyha részére egy közös központi előkészítőt.

A több százezer forintos költséggel épült új előkészítő konyhát a napokban adták át az építők. Az idén még csak az egyik konyha részére biztosít előkészített termékeket. Januártól azonban már a gedói és a Juhász Gyula utcai konyhára is naponta hatezer ebédhez elegendő előkészített zöldséget és húst szállítanak. Ezzel lehetővé válik, hogy a legteljesebb higiéniával készítsék a gyermekek ebédjét.

Jól működnek Szegeden a saját kezelésű üzemi konyhák. A Csongrád Megyei Húsipari Vállalat korszerű, ezer ember részére főző konyhájának korszerűsítése a napokban fejeződött be, s adták át rendeltetésének. A Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat újszegedi központi telepén a nyáron építették át az üzemi konyhát és így jelenleg naponta 1500 ember részére készítenek ebédet.

A textilművek konyhája is jóízű ételeiről híres. Itt is túlzsúfoltsággal küszködnek azonban, s ezért már készül az új, korszerű és nagy kapacitású konyha, ahol a jövő év áprilisától már 1500 dolgozó részére biztosítanak meleg ételt.

Épül a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat új konyhája is, amely 1967-ben készül el teljesen, s a tervek szerint 3 ezer építőipari dolgozónak szállítanak majd innen ebédet. Ugyancsak modern konyhával szerelik fel az Újszegeden épülő kollégiumot is. A fejlődéssel 1966-ban csaknem ötezerrel több dolgozó fizethet elő az olcsó, ízletes ebédre.

Tömörkény-emlékbizottság alakult

Egy év múlva, 1966. december 21-én lesz a nagy szegedi író, Tömörkény István születésének 100. évfordulója. A centenáriumi ünnepségek előkészítésére tegnap délután a Hazafias Népfront városi bizottságának Vörösmarty utcai helyiségében *emlékbizottság* alakult. Az ülésen *Hofgesang* Péter, a Hazafias Népfront városi bizottságának titkára köszöntötte a megjelenteket, majd *Radnóti* Tamás, a városi tanács népművelési csoportvezetője, a bizottság titkára ismertette az ünnepségek terveit.

Ezek szerint a Tömörkény centenáriumra a városi tanács *emlékkönyvet* jelentet meg. Az évforduló alkalmából *irodalmi vándorgyűlést* is rendeznek Szegeden. Az író munkásságát *kiállítás* mutatja majd be. Ezenkívül a bizottság felkéri majd a Szegedi Nemzeti Színházat, hogy az író három egyfelvonásosát az évforduló alkalmából *ünnepi előadáson mutassa be*. A száz éve született szegedi író emlékét irodalmi esten is idézik majd.

Megemlékezik a centenáriumról a Tömörkény Gimnázium is. Az iskola *külön kiadvánnyal*, kiállítással, valamint egy nagyszabású iskolai ünnepéllyel emlékezik névadójára.

Az alakuló ülés *dr. Madácsy* László egyetemi docensnek, a bizottság elnökének zárszavával fejeződött be.

Ingyenes telek a Ruzsán letelepedő értelmiségieknek

A ruzsai községi tanács testülete korábban egy nagyszerű határozattal lepte meg a falu pedagógusait és többi értelmiségi dolgozóit. Kimondták, hogy akik a községben véglegesen letelepszenek — s ezáltal hatékonyabban részt vesznek a falu politikai, kulturális és gazdasági életének fejlesztésében — családiház-építéshez ingyen kapják a telket.

E szép társadalmi ajándékot már több értelmiségi család fogadta el eddig. Birtokba vette új telkét többek között Boleman István gyógyszerész, Garai Ferenc és Papp Mária pedagógusok. Legújabban ismét két nevelő kérte a tanácsot: számukra is juttasson telket családiház-építéshez. Chrappan János vb elnök mondotta el, hogy összesen húsz telket zároltak a községben ajándékozás céljaira az értelmiségi dolgozók számára. Így akarják lehetővé tenni, hogy az értelmiségi dolgozók mihamarabb és mindannyian szakítsanak régi utazgató életmódjukkal, s megtelepedett, elégedett polgárai legyenek a községnek.